

Kdor želi, kako oznanilo v oglasniku natisniti in Novicam pridjati, plača za vsako verstico s takimi čerkami kakor je ta opomba natisnjena, 4 kr. ako oznanilo le enkrat natisniti da; dvakrat 5 kr., trikrat pa 6 kr. — Večji čerke bodo po prostoru, ki ga potrebujejo, prerajtane. Za vsakratni natis je še 10 kr. za kolek (štempel) plačati.

(48.) Obseg pomenkov (4.)

v letošnjem velikem zboru c. k. kmetijske družbe v Ljubljani v sredo 2. maja 1855.

Zbirališče bo v veliki dvorani mestnega magistrata in zbor se bo začel ob devetih dopoldne.

1. Začetni govor predsednika.
 2. Naznanilo važniših opravil, ki jih je doversil glavni odbor v pretečenem letu.
 3. Predlogi družtvenih podružnic ali posamnih družbenikov, ki so se po §. 21. družtvenih postav glavnemu odboru popred vediti dali.
 4. Od obdelovanja koruze s Horsky-tovim orodjem, in od Horsky-tove nove poljedelske sostave plitvega oranja in globokega rovanja ob enem.
 5. Svèt, da bi se več sončnic sejalo in nov s laskoren sirk (*sorghum saccharatum*) poskusil.
 6. Naznanilo Utišilovih skušinj: kako s krompirjem ravnati, da se obvaruje gnjiline.
 7. Kako v hlevu pušani gnoj zboljševati.
 8. Od potrebe takošne postave, ki zapoveduje, da vsak gospodar mora svoje sadno drevje gosenic trebiti.
 9. Nazvestje o oskerbovanji družtvenega verta in o stanu podkovijske in živinozdraviteljske učilnice ljubljanske v preteklem letu.
 10. Kako naj bi se napravile kmetijske učilnice, da bi čedalje bolj napredovale.
 11. Naznanilo stroškov in dohodkov kmetijske družbe lansko leto, in njih prevdarek za letošnje leto.
 12. Kterim posebno pridnim sadjo- in murvorejcem naj bi se letos podelila častna sreberna svetinja.
 13. Volitev družtvenega predsednika.
 14. Volitev družtvenega tajnika.
 15. Volitev novih družtvenikov.
- Nekoliko semen, kakor: izvirne Bolonješke konoplje, sadkornega sirka, Odeških sončnic i. t. d. bo pripravljenih za razdelitev med gosp. družtvenike.

Glavni odbor c. k. kmetijske družbe
v Ljubljani 23. aprila 1855.

(1.) Gospodom družtvenikom (44.)

c. k. krajske kmetijske družbe.

Po sklepu lanskega velikega zboru imajo vsi družtveniki bukvice, ki jih je gospod družbeni taj-

nik Dr. Bleiweis v nemškem jeziku spisal in ktere obsegajo zgodovino krajske kmetijske družbe (Skizze der k. k. Landwirthschaftsgesellschaft von ihrem Beginne bis zum Jahre 1855 in pa popis vsega kmetijstva in pridelkov na Krajskem (Beiträge zur landwirthschaftlichen Statistik des Herzogthumes Krain), brez plačila dobiti.

Za gospode družtvenike, kteri stanujejo na deželi, so bile te bukvice za vsaki kraj predstojnikom kmetijske podružnice poslane, tedaj jih bojo od njih prejeli. Da se pa tem gospodom razposiljanje zljajša, naj taki družtveniki, ki imajo priložnost do predstojnika svoje podružnice priti ali posla poslati, se pri njem za-nje oglasijo. Posebno pa so tiisti gospodje, ki stanujejo v okolici ljubjanske, prošeni, naj pošljejo po omenjene bukvice v Ljubljano v pisarnico podpisanega odbora, ki je v Salendrovih ulicah Nr. 195 v 2. nadstopji.

Tistim g. družbenikom pa, ki ne razumejo nemški in bi sicer morebiti raje imeli te bukvice v slovenskem jeziku, se pa ob enem dá vediti, da se bojo prestavile tudi v slovenski jezik in da ti naj se v kakih 2 mescih za-nje oglasijo.

Od glavnega odbora c. k. kmetijske družbe
v Ljubljani 10. aprila 1855.

(Št. 181 a.)

(K. 47.)

Izpisek

iz zapisnika seje krajske kupčijske in obertnijske zbornice 16. marca 1855.

Predsednika: gosp. L. K. Lukman, kot predsednik zbornice, in c. k. dež. poglavarstva tajnik gosp. Karl grof Hohenwart, kot c. k. ministerijalni komisar. Pričijoči so bili gospodje svetovavci Blaznik, Czerny, Eržen, Holzer, Karinger, Ant. Krisper, Mally, Mühleisen, Samasa in Schwentner.

1. Tajnik je prebral zapisnik poslednjega zboru, kteri je bil skoz in skoz poterjen in potem podpisan.

2. Naznanjeno je bilo pismo Njih ekscelencije gospoda ministra barona Baumgartner-a iz Dunaja 24. febr. t. l., ki se glasi: „Spoštovani kupčijski in obertniški zbornici dam na znanje, da sem po dovoljenji Njih c. k. apost. Veličanstva od vodstva ministerstva kučijstva odstopil in vse opravila, ki se s to službo vjemajo, svojemu nasledniku izročil.“ —

Potem je bilo brano pismo Njih ekscelencije novega gospoda ministra viteza od Toggenburg-a ki se glasi: „Ker sem po milostljivem podeljenji Njih c. k. apost. Veličanstva ministerstvo kupčijstva, obertništva in javnih stavb nastopil in danes opra-

vila omenjenega ministerstva prevzel, dam to častitljivi zbornici na znanje, in se nadjam, da me bo ona vselej radovoljna v pospešovanji kupčijstva in obertništva po svoji moči podpirala.“ —

Po nasvetu predsednika je tukajšna zbornica sklenila, iz ministerstva stopivšega gospodaministra zahvaliti za njegove prizadeve o povzdigi domačega kupčijstva in obertništva; ob enem pa tudi po posebnem pismu se sedajnemu gospodu ministru v enacih zadevah priporočiti.

3. Tajnik je letno rajtingo s stanom premoženja kupčijske zbornice za pretečeno leto 1854 zbornici predložil, ktera je bila pregledana in za predlog visokemu c. k. ministerstvu pripravna spoznana. — Rajtinga ta se bo po ministerskem poterjenji na znanje dala.

4. Tajnik je razložil prerajt zborniških stroškov za tekoče leto 1855, ki je bil tudi poterjen. Predložil se bo vis. c. k. ministerstvu v poterjenje po vis. c. k. deželno poglavarstvu, in po zadobljenem ministerskem dovoljenji se bode tudi razglasil.

5. Ukaz vis. c. k. ministerstva, naj zbornica napravi in predloži obertniške mape in pa obertništvo svoje okolice zadevajoče štatistične izkazke, je bil zboru na znanje dan.

Predsednika-namestnik gosp. Samasa je poprijel o ti zadevi besedo in ponavljal, kar je že leta 1851 rekel, da vsih takih štatističnih izkazkov in popisov, ki zadevajo obertniške in kupčijske razmere, koliko namreč pri nas ta ali uni obertnik ali rokodelc blaga izdela, koliko delavcev ima, kolikšnega premoženja za obertovanje potrebuje itd., pri nas na Krajskem ni mogoče izvesti, ker realnih rokodelstev in cehov, kakor v družih deželah pri nas ni. Ko se je Francos nekdanj polastil naše dežele, je odpravil vse te proprejšne rokodelske skupšine in cehe, in ko smo spet pod našega cesarja prišli, je ostalo vse to, kakor je pod Francozom bilo. V družih deželah našega cesarstva se zamore vse to po prestojnikih rokodelskih skupšin in po cehmojstrih zvediti; naši zbornici pa manjkajo te sredstva.

Do leta 1848 so kantonske poglavarstva pozvedovale take štatistične popise; zdaj imajo to opravilo morebiti davkovske goposke. Ali vejo pa te vse to, in ali bo mogla naša zbornica od njih te izvedbe dobiti, se ne ve; gotovo pa je, da le od njih bi se utegnulo, saj po priliki, o tem kaj zvediti.

Tajniku je bilo naročeno, naj popraša: ali bi se mogle te izvedbe dobiti, in potem naj zbornici pové, kar je zvedil.

6. Cesarsko deželno poglavarstvo je sledeče pismo Njih ekscelencije gospoda ministra nauka in bogočastja, grofa Thun-a zbornici poslalo: „Po povabilu od 27. septembra 1854, št. 11732, je slavna zbornica kupčijstva in obertništva po c. k. poglavarstvu na Krajskem, svojo poslužnost razodela, 100 iztisov svojega letnega oglasnika za razdeljenje javnim bukvarnicam in učilnicam avstrijske države podariti, in zraven tega tudi nekoliko natisov že izdanega razglasa semkaj poslati. — V tem ko se bo poskerbelo, da bodo kupčijski in obertniški oglasniki v prid vsega avstrijskega cesarstva po priložnem naznanilu razpošiljani, se ministerstvo pri ti priliki slavni zbornici kupčijstva in obertništva za njeno poslušnost zahvaljuje, in nje domoljubno obnašanje pohvaljuje.“

7. Vis. c. k. deželno poglavarstvo je prošnjo Dernovske srenje v kerski okolici za podeljenje 3 semnjevi zbornici izročilo, naj ona svoje mnenje o tem razodene. — Da, če je več semnjevi, bolje je za kupčijo, je gotovo; vendar se bo zavoljo tega tudi c. k. kmetijska družba za nje mnenje poprosila.

Vis. c. k. deželno vladarstvo je prošnjo nekega, ki bi rad tergovec postal, čeravno ni za učenca in strežnika služil, zbornici v prevdarek izročilo. — Ko je bila zbornica vse osebne razmere prositelja, pa tudi krajne okoljine natanko pretresla, je z večino glasov sklenila, da naj se nikar ne usliši ta prošnja.

9. Pismo c. k. višje colnije v Ljubljani je bilo predbrano, v katerem se gledé na razne ukaze naznanja, da cukor in kafè spadata na Horvaškem in v Slavonii in na vojaški granici pod oestro kontrolo, zato se mora enako blago, ako se skoz omenjene dežele vozi, s kontrolnimi listi previditi, ako se le k obertniškemu blagu prišteva, naj je ta oestra kontrola zastran omenjenega blaga za avstrijsko colno okolico, zkosi ktero se vozi, veljavna ali pa ne. — Dalje se je dalo na znanje, da razglas vis. c. k. ministerstva denarstva, po katerem spada kafè na Ogerskem le pod enojno kontrolo; za Horvaško in Slavonijo, ker ste samosojni kronovini, ne velja.

10. Tukajšni špediterji so izročili zbornici prošnjo zoper škodljivo ravnanje, ako se sodje in bale colniško pečatijo, v katerem pismu prosijo, naj bi se ta zadeva predložila c. k. ministerstvu. — Gosp. Karinger, ki je ravno o ti zadevi poseben predlog napravil, je sledeče opomnil: Skušnje učé, da se pri sodjih, pri katerih se namreč čez oba pokrova špaga križem potegne in zapečati, pri balah pa, kjer špaga celo balo obseže, se ena ali druga špaga na vozu ali pa na železnici, kjer se več bal ena na drugo naklada, tudi pri vsi skerbi lahko predergne, brez da bi se to zanemarjenje, ali pa nalašno poškodovanje uradnega pečata komu očitati zamoglo; tega poškodovanja je le edino dergnjenje bal ene ob drugo vzrok. — Za vsako poškodovanje colniškega pečata se pa vselej le voznik, ali je kriv ali ne, obdolžuje; zato je moglo v kratkem času pri c. k. ljubljanski nadcolni več kakor 50. voznikov zavolj tacega poškodovanja kazni plačati. Tudi se je primerilo, da se je špaga, na kateri je bil colni pečat, ob drugi zraven nje ležijoči bali odergnila, in akoravno se ni še do dobrega odtergala, vendar le je mogel voznik zavolj tega brez vsega usmiljenja kazni plačati. Tudi takrat se mu ne prizanese, akoravno je voznik, preden je blago c. k. colni odrajal, povedal, da se je to le po zgolj naključbi pripetilo, kjer se res vidi, da nista ne vradni pečat, čeravno je špaga na enem kraji preguljena, ne bala z blagom kar nič poškodovana, in je blago nedotaknjeno došlo. — Večkrat so se zavoljo tega ljubljanski špediterji pri tukajšni višji colni že oglasili, toda niso nikdar nič opravili, akoravno dekret vis. c. k. ministerstva denarstva od 29. novembra 1853 št. 1127 (I. N. C. posebno pa §. 6.), v katerem je od obvarovanja pečata govorjenje, določno pravi, da naj se takrat, kader voznik tako naključbo sam naznani in si jo po svoji moči spričati prizadeva, bolj milostno ž njim ravna. — Zdaj, ko je zastran obilne voznje med Terstom in Ljubljano vse le na tem ležeče, da je voznina majhna, sedanja dragina živeža pa voznino že tako bolj podražuje, ne more voznik v

taki dostokratni colniški kazni družega viditi, kot le nov davk, za ktere ga si le pri višji vožnji povračila išče, in to je tergovini gotova škoda. Tudi se mora pomisliti, da marsikteri voznik, ki vidi, da colniški pečat, če bi se utegnil oškodovati, ga zna v škodo pripraviti, raji ne naklada tacega blaga, ki mu še tisti mali zaslužek sné, in to tudi overa špedicijo blaga med Terstom in Ljubljano.

Poslednjič se mora tudi pomisliti, da sedaj vsak colniški pečat 8 krajcerjev znese, ko je poprej komaj četerti del tega veljal. — Po tem razjasnjenju je zbornica sklenila prošnjo vis. c. k. ministerstvu poslati: naj bi v nekterih primerlejših dovolilo odpuščenje kazni, ali pa poprejšni colniški pečat zopet vpeljati blagovolilo. —

11. Ker je bilo nekemu štacunarju v Ljubljani po colniški preiskavi nekaj blaga za sumljivo izrečenega in že mesca oktobra 1853 proč vzetega, štacunar pa ni do zdaj še ne blaga ne družega rešenja od colniške uradnice prejel, zato je zbornica tajniku naročila, da najpoprej pri tukajšni c. k. nadcolni za tega voljo popraša in pozvedbo zbornici na znanje dá, da bo zbornica potem dalje se oglasila.

12. Žl. gosp. Wuest Velberg iz Dunaja je poslal več iztisov svojega povabila na vse obertnike in kmetovavce domače in tuje, v katerem naznanja, da je dovoljenje dobil na Dunaji stanovitno razstavo mnogoverstnega blaga v izgledkih (muštrih) napraviti. Pravi namen tega početja je pa ta, obertnikom in rokodelcom priložnost dati, da bodo zamogli muštre svojih izdelkov in pridelkov na javni ogled poslati, da bodo kupci njih blago poznali, in da si bode potem kupčiji nova pot odperla. Temu povabilu je tudi popis (program) pridjan, ktere ga vsak lahko v zborniški pisarnici bere ali se po željah, dokler je še več iztisov, tudi brez plačila obertnikom deli in po deželi razpošilja.

13. Razpis vis. c. k. deželnega poglavarstva, ki je naslednjega zapopadka:

Vis. c. k. ministerstvo kupčijstva je po ukazu 15. februarja 1855, števil. 212 tole zapovedalo: Iz nekega sem poslanega oznanila se je zvedilo, da se tu in tam pohišnim kramarjam (hausirarji), kateri za novodovoljenje pohišne kupčije prosijo, in svoji prošnji stari pohiševanjski list (pos) prilagajo, se med tem, dokler ni njih prošnja rešena, certifikati (poverivni listi) dajejo, in da pohišni kramarji s tem certifikatom tudi v druge kronovine zahajajo, in si ga dajajo pri raznih uradnih podpisovati. To je po novi postavi prepovedano, ker v postavi za pohišno kramarstvo od omenjenih certifikatov nič ne stoji, ampak je zapovedano, da hausirarji morajo vedno z izvirnimi pismi pohišnega kupčevanja prevideni biti. Pot, po kateri se ima za ponovljenje dovoljenja pohišne kupčije prositi, je v § 7. postave za pohišno kupčevanje določena; v ti postavi ni predpisano, da bi se moglo staro pismo (stari pôs) kateri koli gosposki predložiti, tedaj tudi namesto tega ni potreba certifikata.

Gosposka ima pa dolžnost, kader se za ponovljenje pohiševanskih listov prosi, da se ti predolgo ne zadržujejo in ga, kdor je za-nj prosil, še pred dobí, preden čas prvega dovoljenja po hišah kramariti poteče. Certifikati pa, kakor je rečeno bilo, se ne smejo nobenemu pohiševavcu več podpisovati.

Pri vidiranju pohiševanjskih listov in pri dru-

zih primirnih prilikah se morajo hausirarji opomniti, da se o pravem času z novimi pohiševanjskimi posi preskerbè, in naj se ne zanašajo na dozdaj navadne, sedaj pa prepovedane certifikate, sicer se jim zna naključiti, da bodo za več ali manj časa domá oprezovali.

Predlogom za dovoljenje pohiševanjskih listov se prihodnjič stari posi, če niso potekli, nimajo prilagati; v predelku 21. naznanilne pole se mora vselej zapisati pohiševanjski list in kdaj da bo iztek.

14. Na vprašanje vis. c. k. ljubjanskega armadnega povelstva: ali se na Gorenskem dovelj reží za živež pridelá, ali morebiti še več za prodaj, — ali je rež, ki se na močirjih pridelá, ravno tako dobra za kruh kakor uná iz suhega polja; zakaj se ob sejmskih dnéh reží na prodaj tako malo pripelje ali pa celó nič? — se je odgovorilo: da Gorenci ne pridelajo za svoj živež dovelj reží; — da je rež iz močirja za setev suhih krajev prav dobra, in da se za setev po nje tudi pogostoma poprašuje; če se pa melje, daje zavolj debeljšega luska manj moke, tudi za kruh sama ni tako dobra kakor tista iz suhih krajev; — letine so na Krajskem že več let poredoma slabe, zato se pripelje tudi le malo domače reží na terg. Rež se vozi po navadi le ob teržnih dnéh na prodaj, toda naš kmet jo, ker mu dnarja zmanjkuje, kmali po žetvispečá. Tukajšni žitni kupci jo kupujejo po svojih mešetarjih, vozi se jim pa večidel iz Kaniže, Štajarskega in iz Tersta; toda tudi njih zaloga ni kaj obilna.

15. Pritožba šivarskega cehmojstra v Ljubljani, da starinarji (tandlerji) zoper pravico prodajajo tudi nove oblačila, — se je mestnemu magistratu izročila, da naj odverne to napako.

16. Čvetero prošinj za podeljenje rokodelskih pravic, je tukajšni magistrat zbornici izročil z vprašanjem: ali bi se jim pravica dala ali ne? Odgovorila je: ena prošnja naj se usliši, tri pa ne.

17. Obertniška zbornica je na znanje dala, kaj se je iz krajske dežele v pariško razstavo poslalo, — 22 deležnikov se je vdeležilo te razstave, katerih izdelki so se v 43 balah, 77 colniških centov težkih, spodnjo-austrijski kupčijski in obertniški zbornici na Dunaj poslali, da naj jih v Paris odpravi. Od vsih, ki so napovedali, da bojo svojega blaga kaj poslali v Paris, ga le dva nista poslala, trije pa, čeravno se niso za to pri zbornici predoglasili, so vendar le svoje izdelke ob pravem času za razstavo v Ljubljano poslali. Monakovške razstave so se le 3 fabrike vdeležile in dva osebnjnika; od unih so vse tri častne svetinje dobile. V Parizu bo krajsko kmetijstvo v celi svoji obsegi, kakor tudi rudarstvo in železninstvo zraven veliko družih izdelkov tako nadomestovano, da se bo lahko previditi dalo, kaj krajska dežela v kmetijstvu in obertništvu prideluje in izdeluje. — Zbornica bo prihodnjič od vdeleženja krajske dežele pri pariški razstavi bolj obširniši razglas naznanila.

18. Razun gori pod števil. 10. omenjenega gosp. Karingerjovega predloga ni bil noben drug posemezen predložen.

Kupčijska in obertniška zbornica na Krajskem. Ljubljana 16. marca 1855.

L. C. Lukman,
predsednik.

Dr. Klun,
tajnik.

(45.) (1.) Ravno kar so pri bukvarji Leopoldu Krem-
žerji na svitlo prišle bukvice:

Molitve pri Procesii

s presvetim Zakramentam, o godu presv.
rešnjiga Telesa in o prošnjah za blago-
slov polja.

z dovoljenjem visoko častitljiviga Ljubjanskiga ško-
fijstva. —

Obsežejo pa: Molitev pred obiskanjem presve-
tiga rešnjiga Telesa; — molitve pri sv. Maši, na
sv. rešnjiga Telesa dan — Hvaljno pesem (Lauda
Sion); — začetke vsih štirih Evangeljev z molitva-
mi, kakor jih mašnik pri procesii opravlja; in Li-
tanije od sv. rešnjiga Telesa. —

Častiti bravci tedaj bukvice v roke dobé, ki
vso pobožnost kakor jo naša mati katoliška cerkev o
veselim godu presv. rešnj. Telesa opravlja, obse-
žejo. — Še je treba opomniti, de so molitve med
in po procesii vzete iz Latinskiga od besede do
besede in predstavljene iz Rituala (obrednih bukev)
pri podeljenji sv. zakramentov ljubljanske škofije,
ki so ga sveti Oče papež leta 1843 poterdili.

Veljajo pa:

terdo vezane z rumenim obreskom 6 kr,

” ” z zlatim ” 10 kr.

Dvanajsterim se ene naveržejo.

(46.) (1.)

Četertinko ure od dolske farne cerkve (Lust-
thal) je hiša s šupo, s sadnim vertom, z njivo za
3 mern. posetve, s kozolcom s 4 štanti in z nekim
gojzdom na prodaj. Omenjeno posestvo leži na prav
lepem sončnem kraji, od kodar se na bližnjo že-
leznico vidi. Kaj več od tega se zvé v Dolu Nro. 11.

(38.) (3)

Dve hiši na prodaj v Ljubljani.

Ena v Gradiši Nr. 2 per šikcu, druga pa
v Karlovskem predmestji Nr. 20 pri „Gorjancu“
imenovana. Ti hiši ste za kerčmarijo (oštarijo)
pripravne od nekdanj spoznane. Kaj več od tega
se zvé v Ljubljani v Gradiši Nr. 42.

(41.) (2)

Pri bukvozezu **Henr. Ničmanu** na starem
tergu 167, se dobivajo nove, vse hvale vredne
bukve:

„Dušna pomoč v boleznih“,

ki so jih spisali častiti Jan. Zupančič, kaplan v
Moravčah. Pridjana jim je prav lepa podoba. Ve-
ljajo pa te bukve, ki imajo 624 strani v dvanaj-
sterki, vezane s platnenim herbtom 48 kr., z us-
njatim herbtom 54 kr., vse v usnji 1 gld. 10 kr.

(40.) K. (2)

Nova štacuna kiporezov, malarij, zlatarij in igračarij,

v judovskih ulicah v Semenovi hiši Nr. 232.

Podpisana kiporezarja, malarja in zlatarja pri-
poročujeta omenjeno štacuno častitljivim prebivavcom
ljubljanskega mesta in deželanom, in dajata na zna-
nje, da imata lepo zalogo raznih podobšin iz-
delanih iz mehkega in terdega lesa, na

izberogipsastih belih in pobronastih po-
dob, konsolov, malih štatvic, popersij,
pozlačenih izdelkov vsesortnih, drape-
rijnih priprav, namreč kornišnih in zagri-
nalnih zvezd, gumbinih roset, zagri-
nalnih državnikov, čopov in olepšav, vse sorte
pozlačenih in nepozlačenih okvirov, ru-
menosvitlih in gladkih tapetnih lat, mno-
goverstnih obrazov z in brez okvirov, ve-
liko izbero lesenih in mošejinih igrač za otroke
in odrašeno mladost. Razun imenovanih reči pri-
poročujeta in oznanujeta, da tudi veliko v njuno obert-
nijo segajočih izdelkov iz ptujih krajev naročujeta,
med ktere se razne cerkvene ali dvoranine lepotije
štejejo, ali jih pa tudi iz novega sama narejata ali
ponovljata, kakor oltarje, tabernakeljne, prižnice,
kerstivnice, svečnike, kanonske tablice, božje grobe
itd. itd., ki jih, kar je nar bolj mogoče, lepo izde-
ljujeta in po ceni naročnikom prepušata.

V Ljubljani 12. aprila 1855.

Brata L. in A. Götzl.

(39.) (2)

Bei **Johann Giontini**, Buchhändler in Lai-
bach sind zu haben:

Die k. k. privilegirten und vom hohen k. k.
Ministerium für Cultus und Unterricht allen Schu-
len empfohlenen

Schreib - Theken,

von **Josef Pokorny**, mit vorgedruckten sistemati-
schen Vorschriften.

Ausgabe auf starkem weissen Kanzleipapier
in 9 Heften Current und 9 Heften Latein, die
Theke zu 2 kr.

Auch sind solche zur Erlernung der Haar-
und Schattenstriche der deutschen Schrift das Heft
zu 2 kr. vorrätig.

Soeben sind auch daselbst in neuer Auflage
erschienen:

Bukvice polne molitev in lepih nauk
za manji in veči mladost, kakor tudi za odrašene
ljudi dobre. Poleg nemških bukev P. Egidia
Jaiza. (Tretji natis). Preis im Prämienband 20
kr., in halb Leder 26 kr., in Leder 36 kr. und
in Leder mit Goldschnitt 50 kr. Bei Abnahme von
12 Exempl. ist das 13te gratis.

Nebeški kruh za otročiče. V pet košči-
kov razdeljen. Pervič: mašne, drugič: spovedne,
tretjič: obhajilne molitve, četrtič: litanije in
petič: mnoge molitve. Poleg nemškega. (Drugi
natis.) Z dvanajst podobami pomnožen. Preis
im Prämienbande nur 8 kr., und 1 Dutzend kostet
1 fl. 30 kr.

Auch sind sie an den bekannten Verschleiss-
Orten zu haben.

(49.) (1.)

Še prav dobra pokrita kočija, s stekljenimi
oknicami in s predstrešjem je v hiši Nro. 310, blizo
škofije v Ljubljani, po nizki ceni na prodaj.

Srednja cena mernika (pol vagana) žita: V Ljubljani 21. aprila
pšenice domače 3 fl. 51; banaške 3 fl. 50. — turšice 2 fl. 10.
— soršice 2 fl. 50. — reži 2 fl. 25. — ječmena 2 fl. 5. — prosa
2 fl. 28. — ajde 2 fl. 20. — ovs 1 fl. 22. V Krajinu 25. aprila:
pšenice domače 4 fl. —. —; — banaške 4 fl. 3. — turšice 2 fl.
16½. — soršice 2 fl. 55. — reži 2 fl. 48.; — ječmena — fl. —.
prosa 2 fl. 20. — ajde 2 fl. 30. — ovs 1 fl. 22.